

Страхилъ.

Тогасъ, друго средство нѣма, освѣнъ Бой! Наистинна че трѣбва да ся запази съществующія миръ, но ако го той презре и наруши, трѣбва ли да му премълчимъ, да ся съгласимъ на произволтъ му?

Наумъ.

Никакъ не! Ако му премълчимъ, то е знакъ че ся боимъ отъ силата му! Слава Богу и въ насъ има сила, има храбра войска, която е готова да ся бие за интереситѣ на отечеството ни. Българина радостно ся бие съ гръцитѣ.

Страхилъ.

Ако ся видимъ принуждени да отворимъ война съ гърцитѣ, то съ божіята помощъ ще въоружимъ сичкото си воинство и юнашки ще противостоимъ на сѣкій неприятель, за да запазимъ отечеството си.

Николай.

Гърцитѣ сж приятели съ Маджаритѣ, въ случай на война може би да ги повикатъ на помощъ.

Страхилъ.

Да повикатъ на помощъ маджаритѣ, които живѣятъ въ жгълтъ на Днестъръ? Това племе което ся занимава съ звѣроловство за да ся препитава, което ся облича съ животински кожи, което ся скита съ шатритѣ си отъ едно мѣсто на друго?! О, отъ него ли ще ся оплаши българскія войникъ! Нека гръцкія царь Львъ тѣхъ повика на помощъ, нека ги принесе прѣзъ Дунава, за да не могатъ и да ся върхатъ. Господарьтъ ни да е живъ!

Наумъ.

Ако би че ся видимъ безсилни, ній можемъ да